

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4XEObd/1/2025
Identifikačné číslo spisu:	8012898511
Dátum vydania rozhodnutia:	30.01.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:8012898511.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Mederovej a členiek senátu JUDr. Lenky Praženkovej a Mgr. Sone Pekarčíkovej, v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnej D. T., nar. XX. R. XXXX, bytom Q. XX, XXX XX Q., za účasti intervenienta na strane povinnej Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, o vymoženie 176,06 eura s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. SK-3Er/192/2003 (pôvodne na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 3Er/192/2003), v konaní o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 13CoE/119/2012-41 z 25. apríla 2013 a o návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

- I. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.
- II. Dovolanie oprávneného o d m i e t a .
- III. Povinnej a intervenientovi na strane povinnej n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací uznesením č. k. 13CoE/119/2012-41 z 25. apríla 2013 v prvom výroku potvrdil uznesenie Okresného súdu Svidník ako súdu prvej inštancie č. k. 3Er/192/2003-22 z 1. júna 2012 vo výroku, ktorým okresný súd exekúciu vedenú voči povinnej vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil. Druhým výrokom krajský súd zamietol žiadosť oprávneného z 26. júla 2012 na prerušenie konania.

2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dňa 4. júla 2013 dovolanie oprávnený, ktorý žiadal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu ako aj uznesenie okresného súdu zrušil a vec vrátil

prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie. Zároveň navrhol dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a č. I. 267 tretí odsek Zmluvy o fungovaní EÚ.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podal včas oprávnený, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané, konajúci zamestnancom [§ 429 ods. 2 písm. b) CSP], bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania treba ako nedôvodný zamietnuť a dovolanie odmietnuť ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je procesne prípustné [§ 447 písm. c) CSP].

4. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 CSP účinného od 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Vzhľadom na uvedené najvyšší súd posudzoval prípustnosť podaného dovolania podľa právnej úpravy účinnej v čase jeho podania.

5. K podobnému návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania sa už najvyšší súd vyjadril vo viacerých iných skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa (viď napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Oboer/174/2013, 3Oboer/58/2013, 3Oboer/148/2013, 6Cdo/323/2012 a 4Cdo/283/2012), na ktoré dovolací súd v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a) výkladu zmlúv; b) platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Európskej únie. Pokiaľ ale procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. c) CSP, má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod pre prerušenie konania. Z určujúceho hľadiska teda išlo zo strany súdov nižšej inštancie o aplikáciu a interpretáciu vnútroštátnych a právnych predpisov a nie o aplikáciu a interpretáciu európskeho práva. Dovolací súd vzhľadom na uvedené návrh oprávneného na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol (výrok I.).

6. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia o odmietnutí dovolania oprávneného najvyšší súd v zmysle § 451 ods. 3 CSP stručne uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom, pričom bola v týchto konaniach podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jeho dovolania. Ako príklad dovolací súd uvádza rozhodnutia vydané v konaniach vedených na najvyššom súde pod sp. zn. 3Cdo/349/2012, sp. zn. 3Cdo/409/2012, sp. zn. 6Cdo/299/2012, sp. zn. 4Oboer/169/2013, sp. zn. 4Oboer/127/2013, sp. zn. 4OboE/21/2013, sp. zn. 4Oboer/48/2013, sp. zn. 4OboE/30/2014, sp. zn. 4Oboer/175/2013, sp. zn. 4OboE/41/2013, sp. zn. 4Oboer/191/2013, sp. zn. 4OboE/49/2013, sp. zn. 4Oboer/258/2013, sp. zn. 4OboE/77/2013, sp. zn. 4Oboer/335/2013, sp. zn. 4OboE/121/2013, sp. zn. 4Oboer/194/2014, sp. zn. 4OboE/112/2014 a konštatuje, že právne závery, ku ktorým dospel v týchto rozhodnutiach, sú plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. V zmysle § 452 ods. 1 CSP už ďalšie dôvody neuvádza.

7. Povinnej ako úspešnej účastníčke dovolacieho konania, ako i intervenientovi na strane povinnej vznikol voči oprávnenému nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP). Keďže im však podľa obsahu spisu v dovolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, najvyšší súd v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, povinnej ani intervenientovi na jej strane náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj uznesenie najvyššieho súdu z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018, publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. R 72/2018).

8. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.